

ста, многа тѣлеса усопшихъ Святыхъ востаха, и изшедше изъ гробъ, по воскресеніи Его внидоша во святой градъ, и явишася мнозѣмъ. Матѣ. XXVІІ, 52, 53. Такъ както чудо-то толкосъ важно не могло да бѣде безъ важнѣи цѣль: то требва да са полага, че възкрѣснали-тѣ сватїи авилиса заради това, да бы възвѣстили за сзшествїе-то на Исуса Хрїста въ адъ-тъ и за побѣдоносно-то Негово възкрѣсенїе, и сз тѣмъ проповѣдь да споспѣшествуватъ на родившы-тѣ са въ ветхозавѣтнѣ-тѣ Църковѣ да прейдѣтъ въ Открывавшѣ-тѣса тогава новозавѣтнѣ.

В. Сз каквы свидѣтельства утвърждавамеса въ вѣрванїе-то това, че *Святии-тѣ*, слѣдь преставленїе-то си, *чудодѣйствуютъ* презъ нѣкои земны посредства?

Ш. Четвърта-та книга на царства-та свидѣтельствѣва, че Отъ прикосновенїе-то камъ кости-тѣ на Пророка Елисея възкрѣсналъ мрътвый. Гл. XIII, 21.

Апостолъ Павелъ не тѣмъ само самъ непосредственно сзвършалъ исцѣленїа и чѣдеса, нъ сѣщо-то чинили вземени-тѣ Отъ тѣло-то негово главогѣжи и убрѣсци, въ негово Отсѣятствїе. Дѣян. XIX, 12. По той примѣръ разбираса, че Сватиин-тѣ, и подырь кончинѣ-тѣ си, равномѣрно могатъ благотворно да дѣйствуватъ презъ земны посредства, получивши Отъ нихъ Освященїе.

Григорїй Богословъ въ прьво-то Обличително слово на Івлїана дѣма: *не си ся посрамилъ Отъ жертвы-тѣ, за Хрїста закланны, ниже убоаяся си Отъ великы-тѣ подвижници, Иоанна Оногова, Петра, Павла, Іакова, Стефана, Лука, Андрея, Ѳеклы, и прочїи-тѣ, нѣ напредъ и слѣдь нихъ*